

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 51

Rozeslána dne 18. června 2009

Cena Kč 37,-

O B S A H:

167. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění pozdějších předpisů
 168. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů
 169. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.
 170. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 398/2008 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2009
 171. Nález Ústavního soudu ze dne 7. dubna 2009 ve znění opravného usnesení ze dne 27. května 2009 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění)
 172. Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně
-

167

VYHLÁŠKA

ze dne 2. června 2009,

kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 107 a § 35b odst. 9 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), a podle § 374a písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 30/2000 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění vyhlášky č. 42/2002 Sb., vyhlášky č. 403/2005 Sb. a vyhlášky č. 399/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „provádí úkony v řízení o dědictví“⁴⁾ nahrazují slovy „vykonává jinou činnost“.

Poznámka pod čarou č. 4 zní:

⁴⁾ § 4 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 554/2004 Sb.

Například § 38 a § 175d odst. 2 občanského soudního řádu.“.

2. V § 2 se slova „a výkonem správy majetku“ nahrazují slovy „, výkonem správy majetku a výkonem jiné činnosti“.

3. V § 4 odst. 2 se poznámka pod čarou č. 5 zrušuje.

4. V § 4 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Je-li obvyklá cena zástavy nižší než výše takové pohledávky, považuje se za tarifní hodnotu obvyklá cena zástavy.“.

5. V § 5 odst. 3 se slova „nebo změna právní formy“ nahrazují slovy „s likvidací“.

6. V § 5 odstavec 5 zní:

„(5) Je-li předmětem úkonu rozhodnutí nebo osvědčení rozhodnutí o přeměně obchodní společnosti nebo družstva, považuje se za tarifní hodnotu

a) výše přecházejícího jmění zanikající obchodní společnosti nebo družstva, jde-li o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze zanikající obchodní společnosti nebo družstva o vnitrostátní fúzi,

b) součet výší všech přecházejících jmění zanikajících obchodních společností nebo družstev, jde-li

o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze nástupnické obchodní společnosti nebo družstva o vnitrostátní fúzi,

c) výše přecházejícího jmění české zanikající korporace, jde-li o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze české zanikající korporace o přeshraniční fúzi,

d) součet výší přecházejících jmění české nástupnické korporace, jde-li o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze české nástupnické korporace o přeshraniční fúzi,

e) výše přecházejícího jmění zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti nebo družstva, jde-li o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti nebo družstva o rozdělení,

f) součet výší přecházejících jmění nástupnické obchodní společnosti nebo družstva, jde-li o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze nástupnické obchodní společnosti nebo družstva o rozdělení,

g) výše přecházejícího jmění zanikající obchodní společnosti, jde-li o rozhodnutí o převodu jmění

1. společníků nebo valné hromady nebo členské schůze zanikající obchodní společnosti nebo družstva, nebo

2. přejímajícího společníka, který je fyzickou osobou, nebo společníků, nebo valné hromady nebo členské schůze nebo jiného obdobného orgánu přejímajícího společníka, který je právnickou osobou,

h) základní kapitál obchodní společnosti nebo zapsaný základní kapitál družstva podle stavu zápisu v obchodním rejstříku, jak má být po zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku, jedná-li se o rozhodnutí společníků nebo valné hromady nebo členské schůze o změně právní formy. Jestliže dochází ke změně právní formy na veřejnou obchodní společnost, jejíž společníci po zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku nemají vklady, považuje se za tarifní hodnotu výše vlastního kapitálu veřejné obchodní společnosti uvedená v zahajovací rozvaze.

Jestliže se podle zvláštního právního předpisu nevyža-

duje posudek znalce o ceně přecházejícího jmění, je tarifní hodnotou místo přecházejícího jmění součet základních kapitálů zanikajících obchodních společností nebo družstev“.

7. Nadpis části čtvrté zní: „ODMĚNA NOTÁŘE ZA VÝKON JINÉ ČINNOSTI“.

8. V § 15 odst. 1 se za slova „(dále jen „listina o správě dědictví“)“ vkládají slova „anebo zda je nebo není v Centrální evidenci manželských smluv evidována smlouva o rozšíření nebo zúžení stanoveného rozsahu společného jmění manželů nebo smlouva o vyhrazení vzniku společného jmění manželů ke dni zániku manželství“.

9. V části čtvrté se za hlavu druhou doplňuje nová hlava třetí, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA III ODMĚNA NOTÁŘE ZA VÝKON DALŠÍ JINÉ ČINNOSTI

§ 15a

Pro stanovení výše odměny notáře za výkon další jiné činnosti se použije obdobně ustanovení § 3, pro částečnou odměnu notáře ustanovení § 7, pro vady úkonu ustanovení § 8 a pro zvýšení odměny notáře ustanovení § 9.“.

„1. Za sepsání notářského zápisu o závěti nebo o listině o vydědění anebo o listině o ustanovení správce dědictví 1 500 Kč.“.

17. V oddílu II přílohy položka D bod 2. zní:

„2. Za sepsání notářského zápisu o odvolání závěti nebo o odvolání listiny o vydědění anebo za sepsání notářského zápisu o listině o odvolání ustanovení správce dědictví nebo listiny o odvolání souhlasu s ustanovením do funkce správce dědictví 500 Kč.“.

18. V oddílu II přílohy se v položce I dosavadní text označuje jako bod 1. a doplňuje se bod 2., který zní:

„2. Jde-li o přijetí cenného papíru do úschovy, použije se položka C.“.

19. V oddílu II přílohy položka N zní:

„Položka N

Za úhrn úkonů potřebných k výmazu z Rejstříku zástav 500 Kč.“.

20. V oddílu II přílohy položka Q zní:

„Položka Q

1. Za sepsání a vydání osvědčení přeshraniční fúze 40 000 Kč.

2. Za sepsání a vydání osvědčení o zákonnosti dokončení přeshraniční fúze 40 000 Kč.

3. Za sepsání a vydání osvědčení o zákonnosti dokončení přeshraniční fúze notářem, který sepsal a vydal osvědčení přeshraniční fúze všem českým zúčastněným korporacím 10 000 Kč.“.

10. V nadpisu přílohy se za slovo „činnosti“ doplňují slova „a za úkony některé jiné činnosti“.

11. V oddílu I přílohy se v položce A bodu 1. větě první částka „800 Kč“ nahrazuje částkou „1 000 Kč“.

12. V oddílu I přílohy se v položce A bodu 1. větě třetí, v položce B bodu 1. písm. a), v položce B bodu 2. větě třetí a v položce C větě třetí slovo „obtížemi“ nahrazuje slovem „náklady“.

13. V oddílu I přílohy se v položce A bodu 1. větě třetí částka „2 500 Kč“ nahrazuje částkou „3 000 Kč“.

14. V oddílu I přílohy se v položce A bodu 1. věta čtvrtá nahrazuje větou „Za sepsání notářského zápisu o zástavní smlouvě nebo o dohodě se svolením k vykonatelnosti anebo o jednostranném právním úkonu o uznání peněžité pohledávky se svolením k vykonatelnosti dvě třetiny z částky vypočtené podle věty první a druhé, za sepsání notářského zápisu o darovací smlouvě nebo o smlouvě o rozšíření nebo zúžení společného jmění manželů podle § 143a občanského zákoníku jedna polovina z částky vypočtené podle věty první a druhé a vždy nejméně 1 000 Kč.“.

15. V oddílu I přílohy se v položce B bodu 2. za slova „právní osoby“ vkládají slova „nebo ustavujících orgánů zakládaných právnických osob včetně vydání jednoho stejnopisu notářského zápisu“.

16. V oddílu II přílohy položka D bod 1. zní:

21. V oddílu II přílohy se v položce U za slovo „sepsání“ vkládají slova „a vydání“ a za slovo „společnosti“ se doplňují slova „nebo evropské družstevní společnosti“.

22. V oddílu II přílohy položka V zní:

„Položka V

1. Za sepsání a vydání osvědčení při založení evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti fúzí 40 000 Kč.
2. Za sepsání a vydání osvědčení o zákonnosti dokončení založení evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti fúzí 40 000 Kč.
3. Za sepsání a vydání osvědčení o zákonnosti dokončení založení evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti fúzí notářem, který sepsal a vydal osvědčení při založení evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti fúzí 10 000 Kč.“

23. V oddílu II přílohy se v položce W částka „100 Kč“ nahrazuje částkou „50 Kč.“.

24. V oddílu II přílohy se doplňují položky X, Y a Z, které znějí:

„Položka X

Za provedení správního úkonu kontaktního místa veřejné správy (českého podacího ověřovacího informačního národního terminálu – Czech POINT) 50 Kč.

Položka Y

Za vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů 50 Kč.

Položka Z

Za provedení autorizované konverze dokumentu za každou započatou stranu konvertovaného dokumentu 30 Kč.“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti pátým dnem ode dne jejího vyhlášení.

Ministryně:

JUDr. Kovářová v. r.

168

VYHLÁŠKA

ze dne 4. června 2009,

**kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb.,
o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů**

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 45 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), § 469 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 539/2004 Sb., a podle § 374 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů:

Čl. I

Vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění vyhlášky č. 584/1992 Sb., vyhlášky č. 194/1993 Sb., vyhlášky č. 246/1995 Sb., vyhlášky č. 278/1996 Sb., vyhlášky č. 234/1997 Sb., vyhlášky č. 482/2000 Sb., vyhlášky č. 104/2002 Sb., vyhlášky č. 268/2003 Sb., vyhlášky č. 202/2007 Sb. a vyhlášky č. 315/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. b) se na konci textu bodu 3 doplňují slova „a ochrany podle předpisů o hromadných sdělovacích prostředcích“.

2. V § 2 odst. 2 písm. b) bod 5 zní:

„5. průmyslového vlastnictví a ochrany práv k odrůdám,“.

3. V § 2 odst. 2 písm. b) se za bod 5 vkládá nový bod 6, který zní:

„6. jiného duševního vlastnictví včetně ochrany před nekalou soutěží,“.

Dosavadní body 6 až 13 se označují jako body 7 až 14.

4. V § 2 odst. 2 písm. b) se nový bod 10 zrušuje. Dosavadní body 11 až 14 se označují jako body 10 až 13.

5. V § 2 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Rozvrh práce musí být veřejně přístupný též způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

6. V § 4 se za slova „justiční čekatelé,“ vkládají slova „asistenti soudců,“.

7. V § 6 odst. 2 v úvodní části ustanovení se slova „ , asistenty soudce“ zrušují.

8. V § 6 odst. 2 se na konci textu písmene e) doplňují slova „a rozhodování podle § 114b odst. 1 o.s.ř.,

bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, evropským platebním rozkazem nebo elektronickým platebním rozkazem“.

9. V § 6 odst. 2 se na konci textu písmene j) doplňují slova „ , na vydání elektronického platebního rozkazu a na vydání evropského platebního rozkazu“.

10. V § 8 se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Je-li součástí spisu zvukový nebo zvukově obrazový záznam (dále jen „záznam“), soud umožní jeho přehrání a pořízení jeho kopie za stejných podmínek jako v odstavci 1.

(3) Je-li spis veden v elektronické podobě (dále jen „elektronický spis“), soud postupuje obdobně.“.

11. V § 16 odst. 2 se na konci věty první tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „to neplatí, není-li přítomen vyhlášení rozsudku žádný z účastníků.“.

12. V § 16 odstavec 3 zní:

„(3) Obdobně se postupuje i při vyhlášení usnesení s tím rozdílem, že se celé usnesení vyhláší v sedě a že usnesení uvedená v § 169 odst. 2 o.s.ř. nemusí být odůvodněna.“.

13. V § 21 odst. 1 se za slova „srozumitelnost zvukového záznamu“ vkládají slova „v trestním řízení“.

Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„²⁾ § 40 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

§ 55b zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.“.

14. Za § 21 se vkládají nové § 21a a 21b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 21a

**Pořizování záznamu a jeho přepisu v řízení
před soudem v civilním řízení**

(1) Záznam podle § 40 o.s.ř. se pořizuje pomocí záznamového zařízení schopného zajistit automatickou identifikaci řečníka. O úplnost a srozumitelnost zá-

znamu dbá zapisovatel nebo jiný pověřený zaměstnanec soudu.

(2) Záznam se uchovává na trvalém nosiči dat s tím, že není-li jeho připojení ke spisu vedenému v listinné podobě možné, místo jeho uložení se zaznamená do spisu. Záznam se vyřazuje ve skartačním řízení současně se spisem.

(3) Přepis se zapisuje v českém jazyce. Vypovídá-li někdo v jiném než českém jazyce, zapíše příslušnou část v jazyce, jímž vyslýchaný vypovídal, zapisovatel nebo tlumočník.

§ 21b

Rozhodnutí a další písemnosti soudu

(1) Soud vyhotovuje rozhodnutí v té podobě, v jaké je veden spis. Opisy (stejnopisy) rozhodnutí se vyhotovují v listinné nebo v elektronické podobě podle způsobu doručování účastníkům nebo jiným osobám.

(2) Listinné opisy (stejnopisy) podepisuje ten, kdo je vyhotovil.

(3) Elektronicky vyhotovené opisy (stejnopisy) rozhodnutí a další písemnosti soudu musí být opatřeny zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (dále jen „uznávaný elektronický podpis“) toho, kdo jej vyhotovil, nebo elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (dále jen „uznávaná elektronická značka“) soudu.“.

15. § 22 včetně nadpisu zní:

„§ 22

Použití úředního razítka

Otiskem kulatého úředního razítka opatřuje soud zejména listinné opisy (stejnopisy) vyhotovení soudních rozhodnutí, listiny o pověření výchovou a zastupováním nezletilého, o ustanovení opatrovníkem nebo poručníkem, úřední potvrzení (vysvědčení), nařízení výkonu trestu a ochranných opatření, příkaz k zatčení, příkaz k přijetí do vazby a příkaz k propuštění z vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, žádost o vypátrání pobytu osob, opatření o ustanovení obhájce, ledaže se na vyhotovování těchto listin podílí provozovatel poštovních služeb podle § 48 odst. 4 o.s.ř., jakož i všechny písemnosti určené pro soudy nebo jiné orgány v cizině.“.

16. V § 23 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Do elektronického spisu právní moc rozhod-

nutí vyznačí osoba uvedená v odstavcích 1 a 2 a připojí svůj uznávaný elektronický podpis.“.

17. § 24 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 2a zní:

„§ 24

Doložka o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí

(1) Na žádost toho, komu bylo elektronické rozhodnutí nebo stejnopis rozhodnutí doručeno dříve než toto rozhodnutí nabylo právní moci, vyznačí soud na předloženém listinném stejnopisu rozhodnutí nebo na listinném výstupu z konverze elektronického rozhodnutí nebo elektronického stejnopisu rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu^{2a)} (dále jen „listinná konvertovaná verze“) doložku o právní moci.

(2) Na žádost toho, komu bylo doručeno elektronické rozhodnutí nebo stejnopis rozhodnutí, vyznačí soud na předloženém listinném stejnopisu rozhodnutí nebo na listinné konvertované verzi doložku vykonatelnosti rozhodnutí.

(3) Soud zašle jako součást datové zprávy na žádost toho, komu bylo doručeno rozhodnutí nebo stejnopis rozhodnutí, elektronické rozhodnutí s doložkou o právní moci a vykonatelnosti nebo elektronický stejnopis rozhodnutí, jehož obsahem je doložka o právní moci a vykonatelnosti.

(4) Podání návrhu na doplnění rozsudku není na překážku připojení doložky o právní moci a doložky vykonatelnosti rozhodnutí.

^{2a)} Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.“.

18. V § 25 nadpis zní: „Podání“.

19. V § 25 odst. 1 a 2 se za slovo „podání“ vkládají slova „v listinné podobě“.

20. V § 25 se doplňují odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Bylo-li podání nebo jiná písemnost doručena soudu v listinné podobě, soud jej založí do listinného spisu nebo provede autorizovanou konverzi tohoto dokumentu z moci úřední do elektronické podoby podle zvláštního právního předpisu^{2a)} (dále jen „elektronická konvertovaná verze“) a založí jej do elektronického spisu.

(4) Bylo-li podání nebo jiná písemnost doručena soudu jako součást datové zprávy, soud jej založí do elektronického spisu nebo převede do listinné podoby a založí do listinného spisu.

(5) Přílohy podání doručených soudu jako součást datové zprávy soud založí do elektronického spisu

nebo převede do listinné podoby a založí do listinného spisu. Listinnou konvertovanou verzi těchto dokumentů soud pořídí, jen je-li to nutné.“.

21. Za § 26 se vkládá nový § 26a, který včetně nadpisu zní:

„§ 26a

Elektronický spis

Elektronický spis je možné vést pouze v informačním systému speciálně k tomu určenému.“.

22. Za § 28a se vkládá nový § 28b, který včetně nadpisu zní:

„§ 28b

Doručování prostřednictvím veřejné datové sítě

(1) Má-li adresát zpřístupněnou datovou schránku zřízenou podle zvláštního právního předpisu^{2a)} (dále jen „datová schránka“) nebo požádá-li adresát o doručování na elektronickou adresu podle § 46 odst. 2 a § 46a odst. 2 o.s.ř., soud doručí tomuto adresátovi elektronicky vyhotovené rozhodnutí nebo elektronicky vyhotovený stejnopis (opis) rozhodnutí nebo další elektronicky vyhotovené písemnosti soudu, umožňuje-li to povaha dokumentu, prostřednictvím veřejné datové sítě do jeho datové schránky nebo na jeho elektronickou adresu.

(2) Bylo-li podání nebo jiná písemnost účastníka nebo jiné osoby (dále jen „podání“) doručena soudu v listinné podobě, soud jej převede do elektronické podoby a zašle adresátu, kterému se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě, jako součást datové zprávy.

(3) Bylo-li podání doručeno soudu jako součást datové zprávy, zašle soud adresátu, kterému se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě, obsah této datové zprávy. Adresátu, kterému se doručuje v listinné podobě, soud zašle listinnou verzi tohoto podání.“.

23. V § 44 odst. 1 se slova „orgánů příslušných okresních úřadů“ nahrazují slovy „příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí“.

24. V § 44 odst. 2 se slova „o propuštění chovance“ nahrazují slovy „o změně ochranné výchovy v ústavní výchovu podle zvláštního právního předpisu^{6a)}“, o propuštění dítěte“.

Poznámka pod čarou č. 6a zní:

„^{6a)} § 23 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů.“.

25. V § 72 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ , jakým způsobem se vyvíjejí vztahy mezi dítě-

tem v pěstounské péči a jeho rodiči a jak se vyvíjejí rodinné a sociální poměry rodičů z hlediska možnosti převzetí péče o dítě“.

26. § 74 až 95 včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 13 znějí:

„§ 74

Pověření a činnost notáře

(1) Soud předá notáři, kterého pověřil provedením úkonů v řízení o dědictví jako soudního komisaře (dále jen „soudní komisař“), bezodkladně příslušný spis.

(2) Pro činnost soudního komisaře se použijí přiměřeně ustanovení částí čtvrté až šesté.

(3) Potřebné úkony ve vztahu k cizině provádí na žádost soudního komisaře soud, který ho provedením úkonů v řízení o dědictví pověřil (dále jen „dědictví soud“).

(4) Stanoví-li zákon, že rozhodnutí nebo jiná písemnost mají být vyvěšeny na úřední desce soudu, předá soudní komisař takovou písemnost dědictvímu soudu k vyvěšení, a to v písemné i elektronické podobě.

(5) Je-li v tomto předpise stanoveno, že úkony provádí soudní komisař, může v případě nebezpečí z prodlení stejný úkon provést kterýkoli soud podle § 175e o.s.ř.

(6) Je-li soudnímu komisaři podle § 14 odst. 1 nebo 2 notářského řádu ustanoven zástupce, převezme od soudního komisaře nevyřízené věci, v nichž byl soudní komisař pověřen, za součinnosti dědictvího soudu. Příslušná notářská komora rozhodnutí o ustanovení zástupce předá příslušnému okresnímu soudu.

(7) Je-li soudnímu komisaři podle § 14 odst. 3 notářského řádu ustanoven náhradník nebo je-li na jeho místo jmenován jiný notář, převezmou tito za součinnosti dědictvího soudu nevyřízené věci, v nichž byl soudní komisař pověřen. To platí i v případě, že věci přebírá nově jmenovaný notář od náhradníka notáře. Příslušnému okresnímu soudu doručí příslušná notářská komora rozhodnutí o ustanovení náhradníka notáře nebo sdělení, že nově jmenovaný notář zahájil činnost.

(8) Do spisu vedeného v řízení o dědictví se založí listina, z níž vyplývá převzetí věci podle odstavce 6 nebo 7.

§ 75

Zjišťování v evidencích

(1) Zjišťování v Centrální evidenci závětí vedené Notářskou komorou České republiky (dále jen „Komora“) podle § 175c odst. 1 o.s.ř. provádí soudní komisař neprodleně po převzetí spisu.

(2) Zjišťování v Centrální evidenci manželských smluv vedených Komorou podle § 175c odst. 2 o.s.ř. provádí soudní komisař až na základě výsledku předběžného šetření podle § 175d odst. 1 o.s.ř. Toto zjišťování se provede vždy u zůstavitelů, u nichž v době smrti trvalo manželství, jinak jen odůvodňují-li potřebu zjišťování výsledky řízení.

(3) Výtisk sdělení Komory podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ se založí do spisu.

§ 76

(1) Zjistí-li se postupem podle § 175c odst. 1 o.s.ř., že zůstavitel zanechal závět, listinu o vydědění nebo listinu o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“) nebo listinu o ustanovení správce dědictví, listinu o odvolání ustanovení správce dědictví nebo listinu o odvolání souhlasu s ustanovením do funkce správce dědictví (dále jen „listina o správě dědictví“) a tato závět nebo listina o správě dědictví je uložena u soudního komisaře, vyhotoví soudní komisař protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii této listiny. Je-li závět nebo listina o správě dědictví uložena u jiného notáře než soudního komisaře, vyhotoví tento notář protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii (opis) této listiny. Je-li závět uložena u soudu, vyhotoví soud na základě žádosti soudního komisaře protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii této závěti.

(2) Protokol podle odstavce 1 lze vyhotovit bez přítomnosti účastníků řízení. V protokolu se zejména uvede, zda není listina poškozena nebo opravována, v jaké formě je sepsána, zda neobsahuje skutečnosti zeslabující její věrohodnost, datum listiny a identifikační údaje o osobách uvedených v listině.

(3) Notář, který sepsal protokol o zjištění stavu a obsahu závěti, bezodkladně předá dědickému soudu k uložení do sbírky prohlášených závětí závět, která byla v jeho úschově.

§ 77

(1) Je-li v řízení o dědictví zjištěna závět zůstavitele jiným způsobem než podle § 175c odst. 1 o.s.ř., případně někdo o předložené listině tvrdí, že se jedná o závět zůstavitele, vyhotoví soudní komisař protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii (opis) této listiny. Soudní komisař listinu bezodkladně předá dědickému soudu k uložení do sbírky prohlášených závětí.

(2) Protokol podle odstavce 1 se vyhotovuje za účasti osoby, která listinu předložila. Uvede se v něm její jméno, příjmení, datum narození, bydliště a její pro-

hlášení, kde byla listina uložena nebo nalezena, a dále údaje uvedené v § 76 odst. 2. V protokolu se dále potvrdí převzetí listiny soudním komisařem.

(3) Jedná-li se o vlastnoruční závět zůstavitele, uvede se v protokolu prohlášení toho, kdo závět předložil, pokud byl pořízení závěti přítomen, zda byla závět sepsána a podepsána vlastní rukou zůstavitele.

(4) Jedná-li se o závět, kterou zůstavitel nenapsal vlastní rukou, uvede se v protokolu prohlášení toho, kdo závět předložil, pokud byl pořízení závěti přítomen, zda byla závět podepsána vlastní rukou zůstavitele, a zjišťuje se, jaké je bydliště svědků závěti a jaký je jejich vztah k závěti povolaným a zákonným dědicům. Pokud svědkové nežijí, zjišťuje se navíc datum jejich smrti.

(5) Jedná-li se o závět zůstavitele, který v době pořízení závěti nemohl číst nebo psát, zjišťuje se v protokolu, proč nemohl zůstavitel číst nebo psát, jaké je bydliště svědků závěti, pisatelů a předčitatelů a jaký je jejich vztah k závěti povolaným a zákonným dědicům. Pokud tyto osoby nežijí, zjišťuje se navíc datum jejich smrti.

(6) Tomu, kdo předložil soudnímu komisaři závět zůstavitele, případně listinu, o níž tvrdí, že se jedná o závět zůstavitele, se vydá jedno vyhotovení protokolu o zjištění jejího stavu a obsahu, pokud o něj požádá.

§ 78

(1) Bylo-li v řízení o dědictví zjištěno, že zůstavitel zanechal několik závětí nebo listin o správě dědictví, které nejsou totožné, je třeba zjistit stav a obsah všech; jsou-li totožné, sepiše se o stavu a obsahu závěti nebo listiny o správě dědictví jen jeden protokol, v němž se uvede počet jejich vyhotovení.

(2) Jestliže závět zůstavitele vyjde najevo až po skončení řízení o dědictví, soud zjistí její stav a obsah a seznámí s ní osoby, které by podle ní mohly uplatnit své právo na vydání dědictví. U listiny o odvolání závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání vydědění však soud vyrozumí ty osoby, kterým by dědictví připadlo, kdyby existence těchto listin vyšla najevo v řízení o dědictví.

§ 79

(1) Účastníci řízení mohou nahlížet do závěti, která nebyla sepsána formou notářského zápisu a jejíž stav a obsah byl zjištěn, a pořídit si z ní opis nebo výpis. Soud nebo soudní komisař, u něhož je závět uložena, umožní nahlédnutí do závěti jen tehdy, má-li zjištěno, že o to žádá účastník řízení. Pro nahlížení do notářských zápisů platí příslušná ustanovení notářského řádu.

(2) Závět, která nebyla sepsána formou notářského zápisu, může soud zapůjčit jen jinému soudu nebo znalci ustanovenému k tomu, aby ohledně závěti vypracoval znalecký posudek, a dále státnímu zástupci pro účely trestního řízení. Na místo zapůjčené závěti se do sbírky prohlášených závětí založí její ověřená kopie, na níž se vyznačí doložka obsahující údaje o tom, kdy a komu, popřípadě pod jakou spisovou značkou byla závět zapůjčena.

§ 80

Manželské smlouvy

(1) Zjistí-li se postupem podle § 175c odst. 2 o.s.ř., že zůstavitel uzavřel smlouvu o rozšíření nebo zúžení stanoveného rozsahu společného jmění manželů nebo smlouvu o vyhrazení vzniku společného jmění manželů ke dni zániku manželství (dále jen „manželská smlouva“) a tato smlouva je uložena u soudního komisaře, vyhotoví soudní komisař ověřenou kopii (opis) notářského zápisu o manželské smlouvě a založí ho do spisu.

(2) Soudní komisař v řízení zjišťuje, zda zůstavitel uzavřel manželskou smlouvu, která evidenci v Centrální evidenci manželských smluv nepodléhá.

(3) Je-li manželská smlouva uložena u jiného notáře než soudního komisaře, na žádost soudního komisaře tento notář vyhotoví a předá soudnímu komisaři ověřenou kopii (opis) notářského zápisu o manželské smlouvě, kterou soudní komisař založí do spisu.

§ 81

Předběžné šetření

(1) V rámci provádění předběžného šetření podle § 175d odst. 1 o.s.ř. soudní komisař provede výslech osoby, která je informována o osobních poměrech zůstavitele, jeho majetku a dlužích, a vyhotoví o tom protokol.

(2) Za vyrozumění banky o dni smrti zůstavitele podle § 175d odst. 5 o.s.ř. se považuje i příkaz zasláný bance podle § 86 odst. 1 a dotaz podle § 88 odst. 1.

§ 82

(1) Neodkladná opatření podle § 175e o.s.ř. provádí až do předání spisu s pověřením soudnímu komisaři soud, poté je provádí soudní komisař.

(2) Při provádění neodkladných opatření lze v odůvodněných případech požádat o součinnost obecní úřad, městský úřad nebo úřad městské části.

§ 83

Neodkladné opatření zajištěním motorového vozidla se provede uložením dokladů a startovacího zařízení nezbytného k provozu motorového vozidla do úschovy u soudu nebo u soudního komisaře. Tak se postupuje jen v případě, že motorové vozidlo se nachází na vhodném místě; jinak se umístí u vhodného schovatele.

§ 84

(1) O neodkladném opatření soupisem na místě musí být známí účastníci řízení předem informováni a také poučeni, že soupisu mohou být přítomni; to neplatí, hrozí-li nebezpečí z prodlení. Nedostaví-li se k soupisu žádný z účastníků, lze soupis provést jen za přítomnosti vhodné a na věci nezúčastněné osoby.

(2) Soupis lze provést jen v domě, bytu nebo jiných prostorách (dále jen „prostory“), do nichž je zajištěn přístup. Násilně lze do prostor vstoupit jen s vědomím vlastníka prostor, nebyl-li jím zůstavitel, a neúčívá-li prostory jiná osoba. Po násilném vstupu je třeba učinit opatření k jejich uzamčení.

(3) O provedení soupisu se vyhotoví protokol, ve kterém se uvede adresa místa, kde byl soupis proveden, a seznam věcí, které se v místě nacházejí a které přicházejí v úvahu k projednání v dědictví. Tvrdí-li někdo, že určitá věc, která se v místě konání soupisu nachází, do soupisu nepatří, uvede se to do protokolu s údajem, kdo a jaké nároky na ni uplatňuje.

(4) Koná-li se soupis v prostorách, jejichž vchod byl dříve zapečetěn, uvede se v protokolu, v jakém stavu byly shledány uzávěry. Pokud byl vstup do prostor po skončení soupisu zapečetěn, uvede se to do protokolu.

(5) Má-li se soupis konat v prostorách, kde dříve došlo k zapečetění vstupu někým jiným než soudem nebo soudním komisařem, a je zřejmé, kdo zapečetění provedl, dědický soud nebo soudní komisař ho o potřebě provedení soupisu vyrozumí. Provedla-li zapečetění Policie České republiky, soud nebo soudní komisař provede soupis v součinnosti s ní.

(6) Jsou-li prostory, v nichž má být soupis proveden, ve stavu, který by zúčastněné osoby ohrožoval na životě, zdraví nebo majetku, soupis se neprovede a soud nebo soudní komisař učiní opatření potřebná k tomu, aby bylo možno soupis provést.

§ 85

(1) Neodkladné opatření zapečetěním prostor užívaných zůstavitelem provede soud nebo soudní komisař u vstupu do prostor uzávěrami tak, aby bylo možno

následně zjistit, zda nedošlo k neoprávněnému vniknutí do těchto prostor. Před zapečetěním prostor se zpravidla provede soupis. Jako uzávěra se zpravidla použije lepicí páska a otisky úředního razítka tak, aby bylo možno následně zjistit porušení uzávěry. O zapečetění prostor se vyhotoví samostatný protokol jen v případě, není-li současně proveden soupis.

(2) Zapečetění prostor nelze provést, nebyl-li zůstavitel jejich jediným uživatelem nebo brání-li tomu jiná závažná okolnost. Překážka, která brání zapečetění, se uvede do protokolu nebo poznamená do spisu.

§ 86

(1) Zákaz výplaty u dlužníka zůstavitele podle § 175e odst. 2 o.s.ř. ohledně vkladu na vkladní knížce nebo zůstatku na účtu u peněžního ústavu, popřípadě jiných pohledávek vůči peněžnímu ústavu, provede soud nebo soudní komisař příkazem opatřeným úředním razítkem. Při provedení zákazu výplaty u jiných dlužníků než peněžních ústavů se postupuje obdobně.

(2) Pominou-li důvody zákazu výplaty, zruší ho soud nebo soudní komisař příkazem opatřeným úředním razítkem.

§ 87

Neodkladné opatření svěřením věcí manželovi nebo jinému členu domácnosti zůstavitele učiní soudní komisař nebo soud jen tehdy, je-li to vhodné a pokud s tím osoba, které mají být věci svěřeny, souhlasí. O tomto postupu se vyhotoví protokol, který obsahuje soupis svěřených věcí a poučení o odpovědnosti za škodu a o povinnosti vydat věci po skončení řízení dědicům.

§ 88

Zjišťování majetku

(1) Soudní komisař činí v řízení dotazy tak, aby byl zjištěn stav majetku a dluhů v době smrti zůstavitele. V dotazu vždy uvede, kterým soudem byl k provedení úkonů jako soudní komisař pověřen.

(2) Je-li pro to v řízení důvod, soudní komisař provede dálkovým přístupem zjišťování údajů vedených ve formě počítačových souborů v katastru nemovitostí tak, aby bylo zjištěno vlastnictví zůstavitele k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí. Zjišťování provádí zejména vyhotovením přehledů vlastnictví a výpisů z listů vlastnictví. Nelze-li údaje z katastru nemovitostí získat tímto způsobem bezplatně, požádá soudní komisař o jejich poskytnutí to katastrální pracoviště katastrálního úřadu, v jehož obvodu působnosti se nemovitosti nacházejí.

§ 89

Zaplacení zálohy soudnímu komisaři

Soudní komisař může požádat účastníky řízení, aby složili přiměřenou zálohu na jeho odměnu za prováděné úkony a jeho hotové výdaje.

§ 90

Usnesení

(1) V usnesení se uvede jméno a příjmení soudního komisaře, popřípadě náhradníka, adresa jeho notářské kanceláře a údaj, že byl v řízení o dědictví dědicům soudem pověřen k provedení úkonů jako soudní komisař. Jako místo k podání odvolání se uvede adresa sídla dědického soudu a adresa notářské kanceláře soudního komisaře. Písemné vyhotovení usnesení podepisuje soudní komisař, popřípadě náhradník, zástupce, společník notáře nebo notářský kandidát, který byl notářskou komorou ustanoven k zastupování notáře při výkonu jeho činnosti.

(2) Stejnopisy usnesení vydaných soudním komisařem se opatří otiskem jeho úředního razítka. Je-li zástupcem nebo náhradníkem soudního komisaře notář, opatří stejnopis usnesení svým úředním razítkem. Je-li zástupcem soudního komisaře notářský kandidát, opatří stejnopis usnesení úředním razítkem notáře, kterého zastupuje.

(3) Při doručování usnesení vydaných soudním komisařem se postupuje obdobně jako při doručování jiných soudních rozhodnutí.

§ 91

Návrh usnesení

Má-li soudní komisař připravit pro dědický soud návrh usnesení, předá spis a návrh usnesení v elektronické podobě tomuto soudu.

§ 92

Oznamovací povinnost

(1) Stejnopis pravomocného usnesení vydaného v řízení o dědictví, které se týká věcných práv k nemovitostem, předá soudní komisař v elektronické podobě katastrálnímu pracovišti katastrálního úřadu, v jehož obvodu působnosti se nemovitosti nacházejí.

(2) Je-li součástí usnesení, z něhož se vyhotovuje stejnopis podle odstavce 1, geometrický plán, jímž došlo k rozdělení nebo sloučení pozemků nebo k zaměření půdorysu budov, které nejsou evidovány v katastru nemovitostí, stejnopis pravomocného usnesení s geometrickým plánem se příslušnému katastrálnímu pracovišti katastrálního úřadu předají v listinné podobě.

(3) Doručuje-li soudní komisař stejnopis usnesení podle odstavce 1 nebo 2, připojí k němu vyplněný formulář zveřejněný za tímto účelem na internetové stránce Českého úřadu zeměměřického a katastrálního.

(4) Po právní moci usnesení, jímž řízení o dědictví končí, sdělí soudní komisař výsledek řízení tomu, kdo uhradil náklady spojené s pohřbem zůstavitele nebo oznámil v řízení svou pohledávku vůči zůstaviteli a požádal o sdělení výsledku řízení.

§ 93

Likvidace dědictví

(1) Pokud soudní komisař rozhodne o likvidaci dědictví, postupuje při zpeněžení zůstavitelova majetku způsoby podle § 175u o.s.ř. tak, aby zpeněžení bylo dosaženo neprodleně.

(2) V rozvrhovém usnesení podle § 175v o.s.ř. soudní komisař rozhodne v prvním výroku, v jaké výši bude zaplacen jeho odměna, hotové výdaje, popřípadě náhrada za daň z přidané hodnoty. Tato pohledávka se uhradí ve skupině podle § 175v odst. 2 písm. a) o.s.ř.

§ 94

Opravné prostředky

(1) Je-li proti usnesení vydanému soudním komisařem podáno odvolání u soudního komisaře, předá soudní komisař po provedení potřebných úkonů spis dědictvému soudu. Je-li odvolání podáno u dědictvého soudu, předá tento soud odvolání neprodleně soudnímu komisaři k postupu podle věty první.

(2) Vyhoví-li dědictvý soud zcela odvolání, předá spis soudnímu komisaři s tím, aby rozhodnutí doručil účastníkům řízení a provedl další úkony v řízení.

(3) Nevyhoví-li dědictvý soud zcela odvolání proti usnesení soudního komisaře, předloží spis příslušnému odvolacímu soudu.

(4) Rozhodne-li o odvolání odvolací soud, předá spis dědictvému soudu, který ho předá soudnímu komisaři. Soudní komisař rozhodnutí odvolacího soudu doručí účastníkům řízení a provede další úkony v řízení.

(5) Je-li soudnímu komisaři doručena žaloba na obnovu řízení, žaloba pro zmatečnost nebo dovolání, předá soudní komisař tato podání nejpozději nejbližší následující pracovní den po doručení dědictvému soudu.

§ 95

Předání spisu soudu

Po provedení všech potřebných úkonů v řízení o dědictví předá soudní komisař spis bezodkladně dědictvému soudu.

¹³⁾ § 35a odst. 2 a § 35c odst. 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.“.

27. § 96 až 98 se zrušují.

28. Název části jedenácté zní: „**Rozvrh pověřování notářů a pověřování pracovníků notáře v řízení o dědictví**“.

29. § 99 až 103 včetně nadpisů znějí:

„Rozvrh pověřování notářů

§ 99

(1) Rozvrh pověřování úkony v řízení o dědictví podle § 175za o.s.ř. (dále jen „rozvrh“) se člení na oddíly odpovídající jednotlivým okresním soudům v obvodu krajského soudu.

(2) Každý oddíl rozvrhu obsahuje zejména

- a) seznam notářů, kteří v obvodu okresního soudu mají sídlo,
- b) označení notářů, kteří vykonávají činnost jako společníci,
- c) způsob pověřování notářů úkony v řízení o dědictví,
- d) způsob určení notáře, který bude pověřen, pokud příslušný notář bude vyloučen podle § 17a odst. 1 o.s.ř. nebo mu bude věc odňata podle § 175zb odst. 1 o.s.ř.

§ 100

Způsob rovnoměrného pověřování soudních komisařů úkony v řízení o dědictví může být založen

- a) na obvodovém systému, který dělí obvod okresního soudu na počet obvodů tvořených obcemi shodující se s počtem notářských úřadů v obvodu okresního soudu v závislosti na místě bydliště zůstavitele nebo jiném hledisku uvedeném v § 88 odst. 1 písm. i) o.s.ř., nebo
- b) na časovém systému, podle něhož budou soudní komisaři pověřováni úkony v řízení o dědictví v závislosti na době narození či smrti zůstavitele v rámci kalendářního roku, anebo
- c) na kombinaci systémů uvedených pod písmeny a) a b).

§ 101

(1) Notářská komora zřízená v obvodu krajského soudu předloží nejpozději do 31. října každého kalendářního roku předsedovi krajského soudu návrh rozvrhu na následující kalendářní rok.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozvrh nejpozději do 10. prosince roku předcházejícího kalendář-

nímu roku, pro který je rozvrh vydán. Rozvrh doručí všem předsedům okresních soudů v obvodu krajského soudu a příslušné notářské komoře.

§ 102

(1) Pokud ministr spravedlnosti v průběhu kalendářního roku zřídí nebo zruší notářský úřad, předloží příslušná notářská komora nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy jí bylo toto rozhodnutí oznámeno, předsedovi příslušného krajského soudu návrh na změnu rozvrhu.

(2) Předseda krajského soudu vydá změnu rozvrhu nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy mu byl doručen návrh na jeho změnu. Předseda krajského soudu zašle změnu rozvrhu příslušnému předsedovi okresního soudu a příslušné notářské komoře.

§ 103

Pověřování pracovníků notáře

(1) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru, a dalšího pracovníka notáře, který je u něho v pracovním poměru a má kvalifikační zkoušku podle § 26 notářského řádu, prováděním přípravných a dílčích úkonů v řízeních o dědictví, zejména činností podle § 175c o.s.ř., sepisováním protokolů o předběžném šetření a protokolů o zjištění stavu a obsahu závěti nebo listiny o správě dědictví.

(2) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru a vykonal notářskou praxi delší než 1 rok, dalšího pracovníka notáře, který je u něho v pracovním poměru, který složil kvalifikační zkoušku a jeho pracovní poměr u notáře trval alespoň 5 let, a notářského kandidáta, který je u něho v pracovním poměru, aby prováděli úkony v řízeních o dědictví s výjimkou rozhodování ve věci samé.“

30. § 104 se zrušuje.

31. Název části dvanácté zní: „Úschovy u soudu a u soudního komisaře“.

32. § 105 až 108 včetně nadpisu znějí:

„Oddíl první Úschovy u soudu

§ 105

(1) Soud v rámci jiné činnosti soudu přijímá do úschovy

a) peníze složením nebo převodem na běžný účet soudu u banky; jde-li o úschovu v souvislosti s ří-

zením o dědictví v době soudního vyřizování, lze peníze přijmout do úschovy i tak, že je soud uloží do kovové skříně,

b) vkladní knížky, cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tak, že je uloží nejprve do kovové skříně soudu, pokud to velikost věcí dovolí,

c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříně, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout věci podléhající zkáze a věci, které pro jejich povahu nebo velikost nelze uložit v kovové skříně soudu ani u banky a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

§ 106

(1) Věci a peníze uložené do kovové skříně soudu musí být nejpozději následující pracovní den předány do úschovy u banky.

(2) Od postupu podle odstavce 1 lze upustit, jde-li o úschovu vkladních knížek se zůstatky, které v jedné věci nepřesahují v součtu 20 000 Kč, cenných papírů znějících v jedné věci na hodnotu nepřesahující v součtu 20 000 Kč, drobných movitých věcí nepatrné ceny a peněžní částky, která v jedné věci nepřesahuje hodnotu 20 000 Kč. Výše peněžní hotovosti uložené v kovové skříně soudu nesmí překročit částku 50 000 Kč.

§ 107

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříně soudu ani k úschově u banky, se uloží u schovatele. Soud vyhledá vhodného schovatele zejména mezi právníky a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) Při skončení úschovy soud nařídí poukazem schovateli, aby předmět úschovy vydal určenému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

§ 108

K vydání předmětu úschovy dává písemný pokyn soudce.“

33. § 109 se zrušuje.

34. § 110 až 112 včetně nadpisu znějí:

„Oddíl druhý Úschovy u soudního komisaře

§ 110

(1) Soudní komisař přijímá do úschovy v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví

- a) peníze v jedné věci přesahující částku 20 000 Kč tak, že je uloží na běžný účet dědického soudu u banky,
- b) peníze do částky 20 000 Kč, vkladní knížky, cenné papíry a cennosti tak, že je uloží do trezoru ve své kanceláři nebo do své bezpečnostní schránky u banky,
- c) ostatní movité věci tak, že je uloží do kovové skříně ve své kanceláři, a nehodí-li se pro tuto úschovu, tak, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout věci podléhající rychlé zkáze a věci, které pro jejich povahu, počet nebo velikost nelze uložit v kovové skříně soudního komisaře a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

(3) Peníze v částce přesahující 20 000 Kč v jedné věci lze uložit do trezoru v kanceláři soudního komisaře, pokud je nebylo možno uložit u banky. Následující pracovní den však musí být uloženy způsobem stanoveným v odstavci 1 písm. a).

(4) Do trezoru soudního komisaře v jeho kanceláři nebo do bezpečnostní schránky notáře u banky lze peníze trvale uložit jen do celkové výše 50 000 Kč ve všech věcech řízení o dědictví.

§ 111

(1) Peníze uložené na běžném účtu soudu u banky vydá soud na základě sdělení podepsaného soudním komisařem opatřeného jeho úředním razítkem.

(2) Pominou-li důvody úschovy, vydá soudní komisař úschovu neprodleně příjemci.

(3) Schovatel úschovu vydá poté, co ho soudní komisař vyzve k vydání úschovy. Soudní komisař schovatele současně vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou, nebudou-li mu při vydání úschovy tyto náklady příjemcem zaplacený.

§ 112

(1) Zjistí-li soudní komisař v době, kdy na základě pověření soudu provádí úkony v řízení o dědictví, že věc přijatá do úschovy nepatřila zůstaviteli, vydá úschovu oprávněné osobě sám.

(2) Přijal-li úschovu v řízení o dědictví soud, postupuje podle § 105 až 108.

35. V § 113 odst. 2 se číslo „109“ nahrazuje číslem „108“.

36. V § 116a odst. 1 se slova „§ 75 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 75c odst. 2“.

37. V § 116b odst. 1 větě třetí se slova „okresnímu úřadu“ nahrazují slovy „obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2009.

Ministryně:

JUDr. Kovářová v. r.

169

VYHLÁŠKA

ze dne 5. června 2009,

kteřou se mění vyhláška č. 326/2001 Sb., kteřou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 18 odst. 1 písm. a), g) a h) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 120/2008 Sb., (dále jen „zákon“):

Čl. I

Tato vyhláška byla oznámena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

Čl. II

Vyhláška č. 326/2001 Sb., kteřou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb., se mění takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) výsekovým masem – rozbourané, výsekové části jatečně upravených těl zvířat, získané úpravou čerstvého masa, určené k uvádění do oběhu,
- b) kostmi – kosti získané bouráním jatečně upravených těl,
- c) krví – krev získaná při porážce jatečných zvířat schváleným technologickým postupem,
- d) syrovým sádlem nebo syrovým lojem – tuková tkáň získaná při opracování těl jatečných zvířat nebo při bourání masa,
- e) hovězím masem – maso mladěho býka, býka, volka, jalovice, krávy,
- f) mladým býkem – nekastrovaná zvířata samčího pohlaví starší než 12 měsíců a do 24 měsíců včetně,

- g) býkem – nekastrovaná zvířata samčího pohlaví ve věku od 24 měsíců,
- h) volkem – kastrovaná zvířata samčího pohlaví starší než 12 měsíců,
- i) jalovicí – neotelená zvířata samičího pohlaví starší 12 měsíců,
- j) krávou – zvířata samičího pohlaví starší 12 měsíců, která se již otelila,
- k) vepřovým masem – maso prasat,
- l) skopovým masem – maso ovcí,
- m) jehněčím masem – maso jehňat ve věku nejvýše 12 měsíců,
- n) kozím masem – maso koz,
- o) kůzlečím masem – maso kůzlat ve stáří nejvýše 12 měsíců,
- p) koňským masem – maso koní,
- q) hřiběcím masem – maso hřibat ve stáří nejvýše 18 měsíců.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1 až 4 se včetně odkazů na poznámky pod čarou zrušují.

2. V § 2 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

3. § 3 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 5 až 7 zní:

„§ 3

Označování

(1) Kromě údajů uvedených v zákoně a ve zvláštním právním předpisě⁵⁾ se označí

- a) maso názvem skupiny podle přílohy č. 1 tabulky 1 a dále živočišným druhem, bez ohledu na pohlaví, podle § 1 písm. e), k) až q); maso ostatních zvířat názvem živočišného druhu,
- b) výsekové maso tržním druhem uvedeným v příslušných technických normách⁶⁾,
- c) balené drůbeží maso^{6a)}, výsekové maso, maso balené, králící maso a zvěřina dělená a balená, droby,

kosti, krev, syrový tuk a balené mleté maso, pokud nebyly zmrazeny, datem použitelnosti,

- d) zvěřina názvem jelen, daněk, srnec, muflon, prase divoké, zajíc, bažant, koroptev nebo kachna divoká podle příslušného živočišného druhu, u dělené zvěřiny i částí jatečného těla; dále se uvede, zda se jedná o maso zvěře z farmového chovu.

(2) Hovězí výsekové maso balené, zabalené i nebalené se při uvádění do oběhu, kromě údajů uvedených v odstavci 1 a v přímo použitelných předpisech Evropských společenství^{6b)}, dále označí slovy „mladý býk“, „býk“, „volek“, „jalovice“ nebo „kráva“.

(3) V případě, že je hovězí maso označeno jako maso vyšetřené na spongiformní encefalopatii skotu (BSE)^{6c)}, musí být součástí tohoto označení název akreditované laboratoře, která vyšetření provedla, a číslo protokolu o laboratorním vyšetření na spongiformní encefalopatii skotu (BSE).

(4) U předem nebaleného hovězího čerstvého masa se požadované údaje v písemné podobě umístí viditelně a čitelně v místě, kde je maso nabízeno k prodeji spotřebiteli.

(5) Aniž jsou dotčeny požadavky pro záporné hmotnostní odchylky podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství, stanovují se přípustné záporné hmotnostní odchylky od deklarované hmotnosti pro balené čerstvé maso⁷⁾ a balené čerstvé drůbeží maso

- a) 10 % u balení do 300 g,
- b) 6 % u balení do 1 000 g,
- c) 4 % u balení do 2 000 g,
- d) 2 % u balení nad 2 000 g.

⁵⁾ Vyhláška č. 113/2005 Sb., o způsobu označování potravin a tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ ČSN 57 6510 Hovězí maso pro výsek.
ČSN 57 6540 Vepřové maso pro výsek.
ČSN 57 6570 Telecí maso pro výsek.

^{6a)} Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů).
Nařízení Komise (ES) č. 543/2008 ze dne 16. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso.

^{6b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97.
Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa.

Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh.

^{6c)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

⁷⁾ Nařízení (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu.“.

4. V § 4 se odstavce 1, 2, 3, 7 a 8 zrušují.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 1 až 3.

5. V § 4 odst. 3 se slovo „opracované“ nahrazuje slovem „upravené“.

6. § 5 se včetně nadpisu a dosavadních poznámek pod čarou č. 8 a 8a zrušuje.

7. V § 6 se odstavce 1, 2, 5, 6 a 7 včetně poznámky pod čarou č. 7a zrušují.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 1 a 2.

8. V § 6 odst. 1 se slova „a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{8b)}“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 8b se zrušuje.

9. V § 6 odst. 2 se slova „odstavce 3“ nahrazují slovy „odstavce 1“.

10. § 7 a 8 se včetně nadpisů zrušují.

11. V § 9 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

12. V § 10 písmeno a) včetně poznámky pod čarou č. 8a zní:

„a) masem pro výrobu masných výrobků vymezených v příloze č. 4 tabulkách 3 až 13 – kosterní svalovina jednotlivých živočišných druhů savců a ptáků určených k výživě lidí, která nebyla prohlášena za nevhodnou k lidské spotřebě podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{8a)},

^{8a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.
Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu.“.

13. V § 10 se písmena b), c) a h) zrušují.

Dosavadní písmena d) až g) se označují jako písmena b)

až e) a dosavadní písmena i) až o) se označují jako písmena f) až l).

14. V § 10 písm. j) se slova „za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{7a)}“ tak, aby byla zaručena obchodní sterilita⁹⁾“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 9 se zrušuje.

15. V § 10 písm. k) se slova „za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{7a)}“ zrušují.

16. V § 10 se na konci textu písmene l) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) obsahem tuku – celkový obsah tuku stanovený metodami založenými na principu hydrolýzy.“.

17. V § 12 odst. 1 v úvodní části ustanovení se slovo „balených“ zrušuje.

18. V § 12 odst. 4 se slova „je svalovina vepřové kýty“ nahrazují slovy „vepřového masa“.

19. V § 12 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 5 a 6.

20. Za § 12 se vkládá nový § 12a, který včetně nadpisu zní:

„§ 12a

Přípustné záporné hmotnostní odchylky

(1) Přípustné záporné hmotnostní odchylky od deklarované hmotnosti pro masné výrobky se stanovují

- a) 10 % u balení do 300 g,
- b) 6 % u balení do 1 000 g,
- c) 4 % u balení do 2 000 g,
- d) 2 % u balení nad 2 000 g.

(2) Přípustné záporné hmotnostní odchylky od deklarované hmotnosti pro konzervy se stanovují

- a) 10 % u balení do 350 g,
- b) 5 % u balení nad 350 g.“.

21. V § 13 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Maso pro výrobu masných výrobků vymezených v příloze č. 4 tabulkách 3 až 13 je maso s přirozeně obsaženou nebo přilehlou tkání, u kterého celkový obsah tuku a pojivové tkáně nepřekračuje hodnoty stanovené v příloze č. 4 tabulce 2. Za součást kosterní svaloviny se považují rovněž bránice a žvýkáci svaly. Použití této definice se vztahuje pouze na označování masa jako složky obsažené v masném výrobku a nevztahuje se na označování masa podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{8a)}“.

Dosavadní odstavce 1 až 3 se označují jako odstavce 2 až 4.

22. V § 14 odstavec 3 zní:

„(3) Pro výrobu masných výrobků uvedených v příloze č. 4 tabulkách 4 až 9 se použije jedna ze základních surovin nebo libovolná kombinace základních surovin uvedených v příloze č. 4 tabulkách 4 až 9.“.

23. V § 14 se odstavce 4, 5 a 8 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 4 a 5.

24. Za § 14 se vkládá nový § 14a, který včetně nadpisu zní:

„§ 14a

Další technologické požadavky

(1) Konzervy musí být tepelně ošetřeny ve všech částech na teplotu, jejíž účinky odpovídají účinkům teploty 121 °C, působící po dobu nejméně 10 minut.

(2) Polokonzervy musí být tepelně ošetřeny ve všech částech na teplotu, jejíž účinky odpovídají účinkům teploty 100 °C, působící po dobu nejméně 10 minut.“.

25. V § 15 odstavec 1 zní:

„(1) Nebalené nakrájené masné výrobky musí být prodány nejpozději do 24 hodin od jejich nakrájení. Pro spotřebitele musí být na obalu uvedeno datum a čas nakrájení.“.

26. V § 15 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

27. § 16 a 17 se včetně nadpisů zrušují.

28. Oddíly 3 a 4 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 11 až 14 znějí:

„ODDÍL 3

PRODUKTY RYBOLOVU A OSTATNÍ VODNÍ ŽIVOČICHOVÉ

§ 18

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) ostatními vodními živočichy – živí mlži, živí ostnokožci, živí pláštěnci, živí mořští plži, plazi a žáby,
- b) čerstvými ostatními vodními živočichy – ostatní vodní živočichové, kteří nebyli žádným způsobem konzervováni, soleni, zmrazeni nebo neprošli jiným způsobem zpracování, kromě chlazení.

§ 19

Označování

(1) Obchodní názvy produktů rybolovu a ostatních vodních živočichů se uvádějí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství¹¹⁾ a v souladu s názvy stanovenými v příslušné technické normě¹²⁾.

(2) U polokonzerv a výrobků hermeticky balených musí být na obalu uveden údaj o konkrétních podmínkách skladování; u teplot se údaj vyjádří číselnými hodnotami.

(3) Přípustné záporné hmotnostní odchylky od deklarované hmotnosti jsou uvedeny v příloze č. 7.

§ 20

Požadavky na jakost

(1) V případech, kdy požadavky na jakost nestanoví přímo použitelné předpisy Evropských společenství¹¹⁾, platí požadavky uvedené v odstavcích 2 až 6.

(2) Čerstvé produkty rybolovu a ostatní vodní živočichové

- a) musí mít vůni charakteristickou pro daný živočišný rod nebo druh produktů rybolovu a ostatních vodních živočichů,
- b) musí vykazovat konzistenci s vlastnostmi charakteristickými pro strukturu svaloviny.

(3) Zpracované produkty rybolovu, s výjimkou zpracovaných produktů rybolovu uzených studeným kouřem, se tepelně opracovávají tak, aby bylo ve všech částech dosaženo minimálně tepelného účinku odpovídajícího působení teploty plus 70 °C po dobu 10 minut, a organoleptickými vlastnostmi odpovídají v obchodním názvu deklarovanému živočišnému rodu a druhu, bez cizích chutí a pachů.

(4) Solené produkty rybolovu a výrobky z nich se vyrábějí pouze z čerstvých nebo zmrazených produktů rybolovu, jiker a mlčů. Obsah soli v silně solených produktech rybolovu a výrobcích z nich je více než 14 %, ve středně nasolených 10 až 14 %, ve slabě nasolených 4 až 10 %.

(5) Sardelová pasta může obsahovat maximálně 25 % soli.

(6) Sušené produkty rybolovu mohou být solené a nesolené, obsah vody v nich musí být nižší než 18 % a skladují se při relativní vlhkosti vzduchu 65 až 70 %.

§ 21

Uvádění do oběhu

(1) Nebalené produkty rybolovu, ostatní vodní živočichové a výrobky z nich se nesmí uvádět do oběhu

společně s ostatními potravinami způsobem, kterým by mohlo dojít k vzájemnému nepříznivému ovlivnění pa-chy.

(2) Polotovary z produktů rybolovu a ostatních vodních živočichů je povoleno prodávat pouze balené nebo zabalené.

ODDÍL 4**VEJCE**

§ 22

(1) Kód určující rozlišovací číslo producenta, které se uvádí na vejcích podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství¹³⁾, se skládá z

a) metody chovu, která se uvede příslušným kódem:

1. „1“ pro vejce nosnic ve volném výběhu,
2. „2“ pro vejce nosnic v halách,
3. „3“ pro vejce nosnic v klecích, nebo
4. „0“ pro vejce nosnic chovaných v souladu s požadavky ekologického zemědělství¹⁴⁾,

b) registračního kódu státu,

c) čtyřmístného alfanumerického kódu, který vyjadřuje číselnou složku registračního čísla hospodářství.

(2) Vejce třídy jakosti A se uchovávají při nekolísavé teplotě, a to nejvýše plus 18 °C.

(3) Vejce křepelky japonské ve skořápce vhodná k lidské spotřebě nebo ke zpracování se uchovávají, skladují a přepravují v suchu, mimo přímý dosah slunce, při nekolísavé teplotě nejvýše plus 18 °C.

¹¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 ze dne 21. června 1989 o stanovení společných obchodních norem pro konzervované sardinky, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1181/2003. Nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 ze dne 9. července 1992, kterým se stanoví společné obchodní normy pro konzervované pravé a nepravé tuňáky.

Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury.

Nařízení Komise (ES) č. 2065/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 104/2000, pokud jde o informování spotřebitelů o produktech rybolovu a akvakultury.

¹²⁾ ČSN 56 0634 Ryby a vodní živočichové – terminologie.

¹³⁾ Čl. 9 nařízení Komise (ES) č. 589/2008 ze dne 23. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce.

¹⁴⁾ Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně

zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

29. V příloze č. 1 tabulka 1 zní:

„Tabulka 1

Členění masa, s výjimkou neděleného jatečně upraveného těla drůbeže a děleného jatečně upraveného těla drůbeže

Druh	Skupina
maso	výsekové maso
	kosti
	droby
	syrové sádlo, syrový lůj
	krev
	mleté maso
	králík, králičí maso
	maso zvěře ve farmovém chovu
	zvěřina
	drůbeží maso

“.

30. V příloze č. 1 se tabulky 2 a 3 zrušují.

31. Přílohy č. 2 a 3 se zrušují.

32. V příloze č. 4 tabulka 3 zní:

„Tabulka 3

Požadavky na složení a smyslové požadavky na šunký

Skupina	Výrobek	Třída jakosti	Charakteristika	Smyslové požadavky
tepelně opracovaný výrobek	šunka	nejvyšší jakosti	obsah čistých svalových bílkovin nejméně 16,0 % hmotnostních použití vlákniny, škrobu (včetně škrobu modifikovaného fyzikálně či enzymy), rostlinných nebo jiných živočišných bílkovin se nepřipouští	a) konzistence – v uceleném kusu pevná, soudržná; plátky se nesmějí oddělovat na jednotlivé svaly; u sterilovaného výrobku v konzervě je povoleno proměnlivé množství volného aspiku b) vzhled v nákreji – výrobek na řezu barvy odpovídající druhu použitého masa, jednotlivé svaly patrný a spojeny drobně rozpracovanou svalovinou; ojedinělá menší ložiska tuku na řezu přípustná, rovněž přípustné menší dutinky, vyplněné např. aspiem
		výběrová	obsah čistých svalových bílkovin nejméně 13,0 % hmotnostních použití vlákniny, škrobu (včetně škrobu modifikovaného fyzikálně či enzymy), rostlinných nebo jiných živočišných bílkovin se nepřipouští	c) vůně a chuť – typická pro šunku, přiměřeně slaná, lahodná, výrobek na skusu v tenkých plátcích křehký
		standardní	obsah čistých svalových bílkovin – nejméně 10,0 % hmotnostních	

33. Příloha č. 6 se zrušuje.

34. Příloha č. 7 zní:

„Příloha č. 7 k vyhlášce č. 326/2001 Sb.

Přípustné záporné hmotnostní odchylky od deklarované hmotnosti pro rybí výrobky

	Čerstvé produkty rybolovu, upravené produkty rybolovu, zpracované produkty rybolovu, vyjma sardelové pasty a konzerv	sardelová pasta	konzervy
Přípustné záporné hmotnostní odchylky od deklarované hmotnosti	balení: do 300 g -10 % do 1000 g -6 % do 2000 g -4 % nad 2000 g -2 %	balení: v tubě -10 % do 350 g -10 % nad 350 g -5 %	balení: do 350g -10 % nad 350g -5 %

“

Čl. III

Přechodná ustanovení

1. Potraviny vyrobené a uvedené do oběhu přede dnem účinnosti této vyhlášky se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

2. Označování potravin podle dosavadních práv-

ních předpisů lze provádět nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Čl. IV

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2009.

Ministr:

Ing. Šebesta v. r.

170**VYHLÁŠKA**

ze dne 5. června 2009,

kterou se mění vyhláška č. 398/2008 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2009

Český statistický úřad stanoví podle § 27 písm. b) zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 411/2000 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 398/2008 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2009, se mění takto:

1. V příloze č. 1 částech I a II se položky číslo

117. Provozovny 2009 Census sítě maloobchodních, ubytovacích a pohostinských provozoven,

120. přímé zjišťování Měsíční zjišťování cen průmyslových surovin a potravin na světových burzách

zrušují.

2. V příloze č. 2 částech I a II písm. h) Ministerstvo životního prostředí se položky číslo

1. Vod (MŽP) 1-01 Roční výkaz o placení poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových,
2. Vod (MŽP) 3-01 Roční výkaz o znečištění vodních toků,
3. Mysl (MŽP) 2-01 Roční výkaz o honitbách, stavu a lovu zvěře na území národních parků,
4. Les (MŽP) 4-01 Roční výkaz o hospodaření v lesích ve státním vlastnictví na území národních parků ČR a jejich ochranných pásem,
11. F-plyny (MŽP) 1-01 Roční výkaz o F-plynech zrušují.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jejího vyhlášení.

Předseda:

Ing. Fischer, CSc. v. r.

171**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 7. dubna 2009 ve znění opravného usnesení ze dne 27. května 2009 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické o návrhu Krajského soudu v Brně na zrušení některých ustanovení zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), in eventum na vydání interpretativního výroku ohledně některých ustanovení tohoto zákona, za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení

takto:

Návrh se zamítá.**Odůvodnění****I.****Vymezení věci, argumentace navrhovatele, stanovisko účastníků řízení**

1. Dne 8. září 2008 obdržel Ústavní soud návrh na zrušení části zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), a to konkrétně:

- části ustanovení § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění, a to ve slovech „která má být projednána v občanském soudním řízení“,
- části ustanovení § 28 odst. 2 zákona o vyvlastnění, a to ve slovech „kterou účastník řízení požaduje, aby věc vyvlastnění byla projednána v občanském soudním řízení“,
- ustanovení § 30 zákona o vyvlastnění.

2. Pro případ zamítnutí uvedeného je navrhováno, aby Ústavní soud alespoň podal ústavně konformní výklad ustanovení § 28 a 30 zákona o vyvlastnění formou interpretativního výroku. Jím by měl zodpovědět otázku, zda i poté, co napadená ustanovení zákona o vyvlastnění nabyla účinnosti, platí výklad zaujatý dříve Ústavním soudem v usnesení sp. zn. Pl. ÚS 14/06.

3. Navrhovatel uvedl, že u něho v oddělení 35 C probíhá množství řízení vycházejících ze zákona o vyvlastnění (35 C 32/2007, 35 C 33/2007, 35 C 34/2007, 35 C 335/2007, 35 C 36/2007, 35 C 37/2007, 35 C 39/2007, 35 C 40/2007, 35 C 41/2007, 35 C 50/2007, 35 C 1/2008, 35 C 4/2008, 35 C 7/2008, 35 C 15/2008, 35 C 16/2008, 35 C 19/2008, 35 C 25/2008). Vypočtená řízení jsou vedena v důsledku rozhodnutí správních orgánů, jimiž nebylo rozhodnuto o vyvlastnění a předmětné návrhy byly bez skutečného věcného projednání zamítnuty na základě právního názoru, že v případě realizo-

vaných staveb je dodatečné vyvlastnění vyloučeno. Podle navrhovatele tento názor odporuje závěrům přijatým Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 5 As 11/2003-66 (Sbírka rozhodnutí NSS č. 9/2005, č. 630), kde se říká pravý opak. Před vlastním soudním rozhodováním je však dle navrhovatele nutno vyřešit otázku příslušnosti. Řízení uvedených spisových značek se netýkají soukromoprávních sporů o výši a případné rozdělení náhrady, ale samotného vyvlastnění jakožto veřejnoprávního zásahu do vlastnického práva, který by měl – alespoň podle názoru navrhovatele – podléhat přezkumu ve správním soudnictví. Přesto správní soud v sérii případů shora uvedených podané žaloby odmítl postupem podle § 46 odst. 2 soudního řádu správního s tím, že po 1. 1. 2007 náleží do občanského soudního řízení. Ve věci sp. zn. 35 C 33/2007 rozhodoval dokonce zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., který usnesením ve věci kompetenčního sporu zn. Konf 34/2007 určil, že příslušným vydat rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí krajského úřadu o zřízení věcného břemene je soud v občanském soudním řízení. Tento závěr je závazný i pro navrhovatele. Musí proto aplikovat výše označená ustanovení zákona o vyvlastnění, ačkoliv je přesvědčen o jejich rozporu s ústavním pořádkem. Od toho navrhovatel dovozuje svou aktivní legitimaci.

4. Předmětná právní úprava, eventuálně její výklad přijatý zvláštním senátem, je dle názoru navrhovatele v přímém rozporu s dosavadní judikaturou Ústavního soudu (konkrétně usnesením sp. zn. Pl. ÚS 14/06), Nejvyššího správního soudu (konkrétně usnesením rozšířeného senátu č. j. 4 As 47/2003-50), a zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. (konkrétně usnesením č. j. Konf 81/2004-12). Zdůrazňuje tam uvedený výklad, podle něhož je třeba rozlišovat ta řízení, jejichž předmětem je vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva věcným břemenem zřizovaným správním aktem, a ta řízení, jejichž předmětem je spor o vlastnické právo. Prvá kategorie případů představuje rozhodování ve veřejnoprávní, nikoliv soukromoprávní věci, a je proto dána pravomoc správních soudů. Naopak pravomoc civilních soudů se vztahuje na spory o výši a případně rozdělení náhrady. V případech navrhovatelem uváděných o výši či rozdělení náhrady (tedy ve zmiňovaném pojetí soukromoprávní záležitosti) nejde, jedná se naopak o typické otázky práva veřejného.

5. Právní úprava je v rozporu s ústavními principy dělby moci ve státě, když vyvlastnění by v důsledku kritizované praxe (ve smyslu celého věcného projednání) meritorně řešily namísto státní správy civilní soudy. Ty totiž nemají možnost rozhodnutí správního orgánu rušit a věci mu vracet k dalšímu řízení se závazným právním názorem. Správní část vyvlastňovacího řízení by tak byla fakticky obejitá. Navrhovatel vyslovuje obavu, že se správní orgány budou jednoduše rozhodování ve věcech vyvlastnění zbavovat jejich „přehráváním“ na civilní soudy. Přitom efektivní soudní kontrolu správních orgánů projednávajících a rozhodujících tyto případy lze realizovat leda cestou správního soudnictví, tedy rušením vadných rozhodnutí a vrácením věcí k dalšímu projednání. Napadená právní úprava zpochybňuje samotný smysl správního soudnictví v České republice. Konečně správní orgán není ani účastníkem řízení podle části páté občanského soudního řádu, proto mu nemůže soud uložit povinnost k náhradě nákladů řízení. Tím se právní úprava ocitá v rozporu s díkčí čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) zakotvující soudní přezkum správních rozhodnutí.

6. Dále navrhovatel poukazuje na rozpor s čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod garantujícím zákaz odnětí věci zákonnému soudci; původně jím byl soudce správní s dostatečnými možnostmi ke zjednání nápravy, nově jím má být soudce civilní s možnostmi nápravy zcela nedostatečnými. Je rovněž zasaženo do práva účastníků na projednání věci bez zbytečných průtahů (čl. 38 odst. 2 Listiny), když věci již dříve řešily správní soudy, ovšem meritorně je neskončily, jen předaly soudům civilním, přičemž ve správním soudnictví již odčekaná doba se takto ztrácí.

7. Konečně navrhovatel upozorňuje na rozpor se zákazem retroaktivity, týká-li se nová zákonná úprava i rozhodnutí vydaných před datem její účinnosti.

8. Návrh, jak již bylo uvedeno, směřuje ke zrušení označených částí zákona o vyvlastnění, eventuálně k podání jejich ústavně konformního výkladu formou interpretativního výroku. Tím by měl dle navrhovatele Ústavní soud osvětlit, zda i po nabytí účinnosti předmětných ustanovení zákona o vyvlastnění platí výklad Ústavním soudem dříve učiněný (ve zmiňovaném usnesení sp. zn. Pl. ÚS 14/06).

9. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ve svém vyjádření k obsahu návrhu po rekapitulaci průběhu přijetí zákona o vyvlastnění pouze uvedla, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení o souladu napadené právní úpravy s ústavním pořádkem a právním řádem. Posouzení ústavnosti úpravy nechává zcela na úvaze Ústavního soudu.

10. Senát Parlamentu České republiky popsal podrobně proces přijímání návrhu zákona o vyvlastnění s důrazem na rozpravu, která o návrhu proběhla v horní komoře Parlamentu. K ustanovením zákona napadeným nyní posuzovaným návrhem neměl Senát žádné výhrady. Taktéž proto ponechává rozhodnutí na úvaze Ústavního soudu, aniž by návrh argumentačně podpořil či se vyslovil pro jeho zamítnutí.

II.

Dikce napadených ustanovení

11. Ustanovení § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění zní: „K řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení, je v prvním stupni příslušný krajský soud.“. Ke zrušení jsou navrhována slova: „... která má být projednána v občanském soudním řízení“.

12. Ustanovení § 28 odst. 2 zákona o vyvlastnění zní: „Žaloba, kterou účastník řízení požaduje, aby věc vyvlastnění byla projednána v občanském soudním řízení, musí být podána ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu; zmeškání této lhůty nelze prominout.“. Ke zrušení jsou navrhována slova: „kterou účastník řízení požaduje, aby věc vyvlastnění byla projednána v občanském soudním řízení“.

13. Ustanovení § 30 zákona o vyvlastnění je navrhováno zrušit celé a zní: „Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu.“.

III.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele, ústavní konformita legislativního procesu

14. Návrh podal krajský soud v souvislosti s řízeními, která u něho probíhají, přičemž ke zrušení navrhovaná ustanovení zákona o vyvlastnění v nich musí aplikovat. Jeho aktivní legitimace se tak opírá o ustanovení § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“).

15. Ústavní soud se ve smyslu ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zabýval způsobem přijetí a vydání zákona o vyvlastnění; napadená ustanovení nedoznala od stavu, v jakém zákon nabyl účinnosti, žádných změn. Z příslušných webových stránek (www.psp.cz) vyplývá, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky návrh zákona o vyvlastnění schválila ve znění schváleném Senátem Parlamentu České republiky na své 54. schůzi dne 14. 3. 2006, kdy pro něj z přítomných 170 poslanců hlasovalo 117. Prezident republiky sice zákon nepodepsal a vrátil jej zpět sněmovně, ta na něm ovšem setrvala (hlasování proběhlo dne 25. 4. 2006 na 55. schůzi sněmovny).

16. Ústavní soud konstatoval, že zákon o vyvlastnění byl přijat ústavně konformním legislativním postupem, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a dne 11. 5. 2006 řádně vyhlášen ve Sbírce zákonů.

IV.

Vlastní přezkum

17. Ústavní soud rozvážil o návrhu a z níže uvedených závěrů dospěl k závěru, že ke zrušení napadených ustanovení zákona o vyvlastnění nejsou důvody.

18. Nejprve je třeba připomenout, že Ústavní soud je orgánem ochrany ústavnosti [čl. 83 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“)]. V řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů vystupuje v pozici tzv. negativního zákonodárce a jeho úkolem je posoudit ústavnost napadených právních předpisů či jejich vymezených částí, eventuálně posoudit, zda je možno napadené předpisy interpretovat a aplikovat ústavně konformním způsobem. Ústavní soud při tom není – a to je pro posuzovaný případ zvlášť podstatné – oprávněn posuzovat vhodnost či účelnost právní normy, neboť tato kompetence přísluší vždy jen zákonodárci. Ústavní soud je toho názoru, že v daném případě nejde o případ rozporu napadených právních norem s ústavním pořádkem, nýbrž jde o konfrontaci díkce zákona, resp. zákonodárcem zvolené varianty soudní kontroly činnosti veřejné správy na daném úseku, a představ právní praxe (či její části), jak by měla tato právní úprava vypadat, aby co nejlépe odpovídala názorům právní nauky.

A)

19. Postupuje-li Ústavní soud po jednotlivých námitkách navrhovatele, nejprve se musí vypořádat s namítaným rozporem s dosavadní judikaturou vlastní, judikaturou Nejvyššího správního soudu a zvláštního senátu zřízeného zákonem č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

20. Nutno předeslat, že odpověď na danou otázku, totiž která ze soudních větví má provádět přezkum příslušných aktů, nebyla od samého počátku jednoznačná, a povaha rozhodnutí o nuceném omezení vlastnického práva se stala častým předmětem rozhodování soudů. Nejvyšší správní soud se k věci vyjádřil opakovaně v souvislosti se zřízením věcného břemene podle § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, a podle § 17 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Zpočátku zdůrazňoval (stejně jako krajské soudy rozhodující ve správním soudnictví) skutečnost, že rozhodnutí o nuceném omezení vlastnického práva zasahuje do soukromého práva vlastníka (tedy do práva vlastnického). Jako rozhodnutí v soukromoprávní věci proto podle původní judikatury Nejvyššího správního soudu nepodléhalo přezkumu ve správním soudnictví, nýbrž o něm náleželo rozhodovat soudu v občanském soudním řízení.

21. Tento názor byl později překonán právě rozhodnutími, na která poukazuje navrhovatel – rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004 č. j. 4 As 47/2003-50 a z něho vycházejícím následným rozhodnutím zvláštního senátu zřízeného zákonem č. 131/2002 Sb. č. j. Konf 81/2004-12 ze dne 5. 5. 2005. Rozhodnutí jsou vystavěna na úvaze, že sice rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění, popř. o zřízení věcného břemene, nepochybně zasahuje do vlastnického práva, ovšem je vždy třeba zkoumat povahu takového zásahu, neboť k omezení či k zániku vlastnického práva může dojít jak na základě soukromoprávního titulu, tak titulu veřejnoprávního. Pro určení toho, zda se určitá věc bude projednávat a rozhodovat v civilním nebo ve správním soudnictví, je rozhodující soukromoprávní nebo veřejnoprávní povaha zásahu do vlastnického práva, nikoliv však právní povaha vlastnického práva samotného. Napadá-li žalobce rozhodnutí o vyvlastnění nebo o nuceném omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, není předmětem soudního řízení sama otázka vlastnického práva (není zde tedy spor o vlastnické právo), nýbrž jeho předmětem je přezkum rozhodnutí o vyvlastnění nebo o nuceném omezení vlastnického práva. Povaha právního titulu je určující pro stanovení civilní nebo správní soudní pravomoci. Za kritérium pro posouzení soukromoprávního či veřejnoprávního charakteru výroku o vyvlastnění či o zřízení věcného břemene zvolil Nejvyšší správní soud metodu právního regulování vyjadřující povahu a míru účasti subjektů právního vztahu na formování jeho obsahu. Soukromoprávní metoda právní regulace je zpravidla metodou rovnosti, veřejnoprávní metoda právní regulace je naopak vertikální. Rozhodování o nuceném omezení vlast-

nického práva patří do druhé kategorie, neboť o nuceném omezení vlastnického práva se rozhoduje bez ohledu na vůli povinného.

22. Na tyto závěry navázal (a v odůvodnění na ně také odkázal) Ústavní soud v navrhovatelem uváděném usnesení sp. zn. Pl. ÚS 14/06 ze dne 7. 12. 2006 (U 13/43 SbNU 645)*. Taktéž uvedl, že pro určení toho, zda se určitá věc bude projednávat a rozhodovat v civilním nebo ve správním soudnictví, je rozhodující soukromoprávní nebo veřejnoprávní povaha zásahu do vlastnického práva, nikoliv právní povaha vlastnického práva samotného. V konkrétní posuzované věci proto dovodil, že přezkum správního rozhodnutí o zřízení věcného břemene, vydaného podle § 17 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, náleží do věcné příslušnosti správních soudů, nikoliv soudů obecných.

23. Tyto právní výklady a závěry se ovšem týkají právní úpravy z doby před přijetím zákona o vyvlastnění. V té době byla problematika vyvlastňování a omezování vlastnického práva k nemovitostem rozptýlena do vícero právních norem, s těžištěm v zákoně č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Žádná z procesních otázek soudního přezkumu vyvlastňovacích předpisů nebyla zvlášť upravena, postupovalo se tedy zcela podle obecných pravidel soudního přezkumu správních rozhodnutí. Určení pravomoci k rozhodnutí o merituu věci bylo při dualismu soudního přezkumu aktů veřejné správy věcí výkladu k tomu kompetentních soudních institucí – především Nejvyššího správního soudu a zvláštního senátu zřizovaného podle zákona č. 131/2002 Sb.

24. Přijetím zákona o vyvlastnění se právní stav výchozí pro soudní přezkum podle něho vydaných rozhodnutí zásadně změnil. Pravomoc projednávat a rozhodovat tyto věci byla svěřena soudům konajícím občanské soudní řízení. Dosavadní výklad svěřující řízení ve věcech vyvlastnění správním soudům byl nadále neudržitelný. Logickou reakcí pak bylo rozhodnutí zvláštního senátu zřizovaného podle zákona č. 131/2002 Sb., který usnesením ze dne 8. 6. 2007 č. j. Konf 4/2007-6, publikovaným pod č. 1312/2007 Sb. NSS, určil jako příslušný k vydání rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí krajského úřadu o zřízení věcného břemene soud v občanském soudním řízení; stejně rozhodl i později v obdobných věcech sp. zn. Konf 34/2007, sp. zn. Konf 4/2008 a sp. zn. Konf 14/2008. Konstatoval k tomu, že dne 1. 1. 2007 nabyl účinnosti zákon o vyvlastnění, který upravil hmotněprávní i procesní otázky odnětí či omezení vlastnického práva včetně pravidel pro projednávání vyvlastnění v řízení před soudem. Projednání a rozhodnutí věci vyvlastnění bylo výslovně svěřeno soudům v občanském soudním řízení postupujícím podle části páté občanského soudního řádu. Tato pravomoc je založena bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před datem účinnosti zákona.

25. Ústavní soud k tomu uvádí, že zvláštní senát postupoval ústavně konformním způsobem, když rozhodování o příslušných kompetenčních konfliktech uzpůsobil nové právní úpravě. Takový postup totiž odpovídá principu dělby, neboť platí, že soudy poskytují ochranu právům způsobem, který stanoví zákon (čl. 90 Ústavy). Odrazem relace moci zákonodárné a moci soudní a jejich vzájemného vyvažování je pak též imperativ, podle něhož je soudce při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu (čl. 95 odst. 1 Ústavy). Jinými slovy, pro soud je určující znění zákona, nikoliv názor nauky či praxe na charakter expropriačního aktu. Kritériem přezkumu zákona Ústavním soudem je pak jeho soulad s Ústavou, nikoliv to, zda odpovídá stanovisku doktríny. To, že se zákonodárce odchýlí při tvorbě úpravy některého právního institutu od toho, jak na něj již ustáleně pohlíží právní praxe, nezakládá bez dalšího rozpor takové úpravy s ústavním pořádkem. Jiný výklad by odporoval postavení a poslání soudní moci a nepřípustně by ovlivnil rovnováhu vztahů mezi zákonodárnou mocí a justicí.

26. K namítanému rozporu nové právní úpravy s názory vyslovenými dříve vysokými soudními instancemi lze jako doplňující argument uvést, že Ústavní soud nepovažuje za protiústavní ani změnu rozhodovací praxe při nezměněné právní úpravě. Vyslovil se (např. nález sp. zn. IV. ÚS 613/06, <http://nalus.usoud.cz/>), že judikatura nemůže být bez vývoje a není vyloučeno, aby byla nejen doplño-

* pozn. red.: Sbírka náleží a usnesení Ústavního soudu, svazek 43, usn. č. 13, str. 645

vána o nové interpretační závěry, ale i měněna. Vzhledem k nutnosti zachovat princip předvídatelnosti soudního rozhodování, a to zvláště jde-li o praxi nejvyšší soudní instance povoláné i ke sjednocování judikatury nižších soudů, platná právní úprava předepisuje zvláštní a závazná pravidla přijímání rozhodnutí v situacích, kdy jimi má být jejich dosavadní judikatura překonána. Tím spíše pak dle Ústavního soudu nelze označit za zakonzervovanou úpravu procesních postupů.

B)

27. K namítanému rozporu s ústavním principem dělby moci ve státě, resp. principem dělby soukromoprávních a veřejnoprávních vztahů a jejich soudní ochrany:

28. Hodnocení této námitky již Ústavní soud výše naznačil. Podle čl. 2 odst. 1 Ústavy je zdrojem veškeré státní moci lid a vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. Z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy) plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o tom, jak ten který institut konkrétně upraví. Není tedy ve svých úvahách vázán stanoviskem aplikační praxe. Rozhodne-li se změnit nějaké pravidlo, byť je v povědomí právní veřejnosti zažito, nese za takové rozhodnutí leda politickou odpovědnost. Navrhovatel si musí uvědomit, že justice je realizátorem jednotné, normativně vyjádřené státní vůle. Jinak, než vahou svých odborných argumentů, na podobu zákona působit nemůže. A nemůže tak činit ani Ústavní soud, který je pouze negativním zákonodárcem, a to jen v souvislosti s kontrolou ústavnosti zákona, nikoliv též jeho „doktrinární čistoty“. V posuzované věci nejde o případ opomenutí zákonodárce způsobujícího porušení základních práv, nýbrž o vyjádření jeho vůle upravit určitým způsobem soudní kontrolu vyvlastňovacího řízení.

29. Námitku navrhovatele, že napadená právní úprava odporuje principu dělby veřejnoprávních a soukromoprávních vztahů a jejich soudní ochrany, lze komentovat pouze potud, že zcela postrádá ústavněprávní rozměr. Podle názoru Ústavního soudu v současné době není soukromé a veřejné právo odděleno „čínskou zdí“. Právní řád České republiky je sice založen na dualismu veřejného a soukromého práva. Toto rozlišování na dvě velké oblasti práva vycházející z klasického římského práva nelze však pojímat dogmaticky. Náhled na znaky charakteristické pro tu kterou oblast se mohou měnit a mění, což ostatně dokládá i výše nastíněný vývoj hodnocení povahy rozhodnutí o vyvlastnění či nuceném omezení vlastnického práva. Každopádně Ústavní soud není tím, kdo by mohl do převádění právních institutů z jedné oblasti do druhé svou derogační pravomocí zasahovat.

30. Rozdělením vztahů na veřejnoprávní a soukromoprávní ve vazbě na následný soudní přezkum se Ústavní soud zabýval v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 349/03 ze dne 26. 2. 2004 (U 8/32 SbNU 501). Věc se týkala rozhodování o výmazu ochranné známky a Ústavní soud v reakci na spor o ráz známkové agendy mimo jiné konstatoval: „Ústavní soud by překračoval svoji kompetenci, pokud by si osvojoval rozhodovat o rozdělení agendy správního soudnictví podle veřejnoprávní a soukromoprávní povahy vztahů, které jsou předmětem sporů. Je věcí obecné justice nalézat hranici mezi množinou veřejnoprávních a soukromoprávních vztahů. Ta může být nezřetelná. ... Ústavní soud jako justiční orgán povolaný k ochraně zvláštní kategorie základních práv až po selhání jiných administrativních a justičních orgánů necítí potřebu řešit uvedený právně-teoretický spor. Rozhraničení veřejného a soukromého práva je záležitost práva jednoduchého, nikoli základních lidských práv, ať už hmotných (právo na majetek podle čl. 11, právo k výsledkům tvůrčí duševní činnosti podle čl. 34 či další práva), nebo procesních (právo na soudní a jinou právní ochranu podle čl. 36 a dalších Listiny).“.

31. Navíc nelze pominout, že ústavní parametry musí vykazovat soudnictví jako takové. Z pohledu garancí základních práv účastníků vyvlastňovacích řízení, o která jde podle Ústavního soudu především, je lhostejné, zda soudní ochrana bude probíhat v režimu soudního řádu správního či občanského soudního řádu. Nakonec tato jejich základní práva mohou být stejně dobře ochráněna nebo opomíjena jednou i druhou větví současného českého správního soudnictví.

C)

32. K přesvědčení navrhovatele o rozporu napadené úpravy s obsahem čl. 36 odst. 2 Listiny:

33. Podle čl. 36 odst. 1 Listiny se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Navrhovatelem předkládaný odstavec druhý téhož článku dává každému, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, možnost obrátit se na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z přezkumné pravomoci soudu však nesmí být vyloučena rozhodnutí týkající se základních práv a svobod, jejichž ochrana je zakotvena v ústavním pořádku České republiky. Podle odstavce čtvrtého daného článku jsou podmínky a podrobnosti přezkumu upraveny zákonem. Zákonem, který v posuzovaném případě otázku pravomoci provádět přezkum vydaného správního rozhodnutí řeší, je zákon o vyvlastnění. Požadavek Listiny na formu pravidla je tedy naplněn a v tomto směru je možno hovořit o zlepšení oproti stavu před přijetím zákona o vyvlastnění; jednoznačné určení pravomoci soudu k provedení řízení zvyšuje právní jistotu jeho účastníků.

34. Jak již bylo řečeno, Listinou garantované právo na soudní ochranu Ústavní soud vykládá materiálně, tedy v tom smyslu, že záleží na faktickém naplnění jeho obsahu, a je vedlejší, zda reálně je ochrana poskytována soudy na úseku soudnictví občanskoprávního či správního. Jde o to, aby dobrodiní soudního přezkumu bylo zachováno. Úkolem Ústavního soudu je tedy dohlédnout, aby se účastník (zásadně) dostalo vůči aktu veřejné moci soudní ochrany, ale zda to bude v soustavě soudů rozhodujících v občanském soudním řízení či soudy ve správním soudnictví, je pro něj nerozhodné, neboť rozhraničení veřejného a soukromého práva není záležitostí základních lidských práv a svobod (obdobně srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 11/08 či usnesení sp. zn. I. ÚS 59/04, II. ÚS 6/04 či IV. ÚS 150/04, <http://nalus.usoud.cz/>).

35. Soudní přezkum expropiačních aktů je garantován a upraven – byť jinak, než by podle navrhovatele a (přínejmenším) části odborné veřejnosti bylo ideální. O porušení čl. 36 odst. 2 Listiny, který nestanoví žádné bližší podrobnosti v tom směru, jaký má být procesní režim přezkumu rozhodnutí orgánu veřejné správy, tak nemůže být řeč.

D)

36. K námitce rozporu s právy podle čl. 38 Listiny:

37. Podle odstavce 1 uvedeného ustanovení Listiny nesmí být nikdo odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Odstavec 2 ustanovení zaručuje každému právo na to, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.

38. Ústavní imperativ, podle něhož nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, je ochranou proti manipulaci s obsazením jednajícího soudu. Má zabránit nahodilému či dokonce účelovému pověřování rozhodováním v určité konkrétní věci ad hoc určenému soudu, resp. soudci či senátu, kterým by jinak takové rozhodování nenáleželo. Prakticky jde o to, aby byla došlá agenda přidělována dle předem daných obecných pravidel. Zákonným soudcem může být jedině soudce zákonného soudu, tedy soudu, který má pravomoc danou věc projednávat a který je soudem příslušným (věcně, místně, funkčně).

39. Pokud pravomoc přezkoumávat akty podle zákona o vyvlastnění pro soudy konající občanskoprávní řízení stanovil zákon, tedy obecný právní předpis, je pojmově vyloučeno, aby tím bylo porušeno právo na zákonného soudce; pravidlo se uplatní bez vztahu ke konkrétnímu účastníkovi a (nebo)

konkrétní věci. Podstatné je (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 19/02 ze dne 11. 3. 2003 (N 33/29 SbNU 279; 101/2003 Sb.)*, aby zákon pravomoc a příslušnost vymezil pro všechny typově shodné případy stejně. V posuzovaném případě opak Ústavní soud nezjistil a nakonec ani nebyl namítán.

40. Uvažovat o důvodnosti návrhu nemohl Ústavní soud ani pro argument, že je porušeno právo na projednání věci bez zbytečných průtahů, neboť novým určením pravomoci se ztratila doba účastníky již odčekaná ve správním soudnictví. Zde sice Ústavní soud dává navrhovateli za pravdu, že k průtahům znamenajícím zásah do označeného práva účastníka může dojít. Tyto případy bude nicméně nutno posuzovat individuálně. Ani pozitivní závěr o průtazích v jednotlivých řízeních ale nemůže vést k derogaci napadené právní úpravy, řešením může být leda nástup odpovědnosti státu za postup při vyřizování jeho agendy. Navíc má tento argument navrhovatele krátkodobý dopad, neboť takového průtahy se mohou týkat jen řízení zahájených a neskončených před účinností zákona o vyvlastnění.

E)

41. K tvrzenému rozporu se zákazem retroaktivity:

42. Právní věda rozeznává retroaktivitu pravou a retroaktivitu nepravou. Pravá retroaktivita zahrnuje případy, kdy právní norma reglementuje i vznik právního vztahu a nároky z něho vzešlé před její účinností. Nepravá retroaktivita spočívá v tom, že právní vztahy hmotného i procesního práva, které vznikly za platnosti práva starého, se spravují zásadně tímto právem, a to až do doby účinnosti práva nového; po jeho účinnosti se však řídí právem novým. Ve vztahu k procesním normám lze obecně konstatovat, že by bylo protiústavní, pokud by návrh (žaloba), podaný podle dříve platného práva a současně podle tohoto práva přípustný, byl v důsledku změny právní úpravy později odmítnut soudem jako nepřípustný. Takový postup by znamenal, že jednání podle původní úpravy právně relevantní by se na základě působení právní úpravy nové (přesněji řečeno, na základě nové právní situace) stalo právně irelevantním (obdobně viz usnesení sp. zn. I. ÚS 526/03 či I. ÚS 673/03, <http://nalus.usoud.cz/>). To ovšem není nyní zkoumaný případ, kdy je soudní kontrola zachována, jen je převedena na „jinou kolej“.

43. V posuzované věci je vůbec otázkou, zda lze o zpětné působnosti napadených ustanovení hovořit. S výslovnou právní úpravou soudního přezkumu ve věcech vyvlastnění, resp. určení soudu, který má pravomoc řízení provést, přišel zákonodárce v situaci, kdy tuto otázku řešila pouze judikatura. Nejde tedy o to, že by nové normativní pravidlo měnilo či nahrazovalo právní úpravu stávající, ale jde vlastně pouze o změnu rozhodovací praxe, kdy ta nová má již výslovnou oporu v zákoně.

44. Každopádně je třeba brát v úvahu, že jde o problém procesního práva, kde se stejným způsobem (tedy tak, že po nabytí účinnosti nové procesní úpravy se v řízení nadále postupuje podle ní, s tím, že procesní účinky úkonů dříve učiněných zůstávají zachovány) postupuje vždy, nestanoví-li přechodná ustanovení něco jiného. Taktéž v posuzovaném případě zůstávají procesní účinky učiněných úkonů zachovány, účastníci tedy nabytím účinnosti zákona o vyvlastnění nebyli o možnost soudního přezkumu připraveni, jen jsou postupem podle ustanovení § 46 odst. 2 soudního řádu správního poučováni o možnosti podat žalobu věcně příslušnému soudu. Jinými slovy, právo na přezkum správních rozhodnutí ani jiné další procesní právo není účastníkům řízení před správními orgány v důsledku nové úpravy odnímáno či zúženo, nedostávají se tedy horšího postavení oproti momentu, kdy podali původní žalobu (obdobně viz usnesení sp. zn. III. ÚS 151/04 či sp. zn. IV. ÚS 293/06, <http://nalus.usoud.cz/>). Shodně jako v případě nyní zkoumaném postupoval zákonodárce i při přijetí soudního řádu správního (§ 129 odst. 2); úprava nevyvolala žádné pochybnosti stran své ústavnosti. Ostatně Ústavní soud případy, kdy bylo toto přechodné ustanovení aplikováno, již řešil (byť nebyl konfrontován s námitkou zcela totožnou s tou nyní posuzovanou), aniž by přitom považoval za potřebné se časovou působností blíže zabývat [např. nález sp. zn. I. ÚS 117/05 ze dne 5. 10. 2005 (N 190/39 SbNU 27) či usnesení sp. zn. I. ÚS 59/04, <http://nalus.usoud.cz/>].

* pozn. red.: Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 29, nález č. 33, str. 279, vyhlášen pod č. 101/2003 Sb.

V.

45. V řízení o abstraktní kontrole norem neplatí zásada projednací, a Ústavní soud tedy není vázán odůvodněním návrhu, ale je naopak povinen zkoumat napadené ustanovení i z hlediska souladu s jinými ústavněprávními předpisy, než pro které je napadají navrhovatelé. Porušení žádných jiných pravidel ovšem neshledal.

46. Vyložené důvody vedly Ústavní soud k závěru, že posuzovaný návrh je třeba podle ustanovení § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zamítnout.

47. Od ústního jednání bylo podle § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu upuštěno, neboť od něj nebylo možné očekávat další objasnění věci a všichni účastníci s tímto postupem souhlasili.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišné stanovisko podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujala k rozhodnutí pléna soudkyně Eliška Wagnerová.

172**SDĚLENÍ****Ministerstva práce a sociálních věcí**

ze dne 5. června 2009

o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Ministerstvo práce a sociálních věcí sděluje, že v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byly u něj uloženy v období od 1. 3. 2009 do 31. 5. 2009 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. II. dodatek Odvětvové Kolektivní smlouvy vyššího stupně uzavřené mezi Odborovým svazem zaměstnanců poštovních, telekomunikačních a novinových služeb a Českým svazem zaměstnavatelů pošt, telekomunikací a distribuce tisku (ze dne 18. 11. 2008).
2. Dodatek č. 1 Kolektivní smlouvy vyššího stupně uzavřené mezi Českomoravskou elektrotechnickou asociací a Odborovým svazem KOVO na období od 1. 1. 2009 – 31. 12. 2010 (ze dne 20. 4. 2009).

Ministr:

JUDr. Šimerka v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kátoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.katooton.cz, e-mail: kartooton@katooton.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.